

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 02 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, declarat de inculpatul

Gușanu Silvestru Nicolai, născut la
17 noiembrie 1992, originar și locuitor al s. Șișcani, r-nul
Nisporeni, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) la 26 ianuarie 2012, prin sentința Judecătorei
Nisporeni, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod
penal, la 2 ani închisoare, executarea pedepsei fost
suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>19 septembrie 2012 – 02 ianuarie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>15 iulie - 26 septembrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>21 ianuarie - 12 martie 2014;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 02 ianuarie 2013, Gușanu Silvestru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Nisporeni din 26 ianuarie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 02 ianuarie 2013.

Acțiunea civilă înaintată de Jignea Ion a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Prisacari Dionisie, dar în privința lui hotărîrile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța a constatat că în noaptea de 05 spre 06 august 2012, inculpatul Gușanu Silvestru, împreună cu Prisacari Dionisie și Cîrlig Mihail, în privința ultimului existînd o sentință de condamnare, au pătruns în magazinul alimentar din s. Șișcani, r-nul Nisporeni, ce aparține Î.I. „Elena Jignea”, de unde au sustras bunuri în sumă de 2491 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună considerabilă.

Instanța a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de mai multe persoane, prin pătrundere în loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, precum și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, că inculpatul a fost condamnat anterior pentru o infracțiune similară și antecedentul penal nu este stins, că a restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate.

3. La 05 iulie 2013, inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie atenuantă pedeapsa.

Apelantul a invocat că a restituit bunurile părții vătămate și aceasta nu are pretenții materiale.

El a considerat că avocatul a depus apel în numele lui, însă a fost înșelat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, apelul a fost respins, ca depuse peste termen.

Instanța de apel a reținut că a fost încălcat termenul prevăzut la art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, care expres indică la imposibilitatea declarării apelului mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei, ce generează imposibilitatea repunerea în termen a apelului, care nici nu a fost solicitată de apelant.

Inculpatul a confirmat că semnătura de la fila dosarului 263 îi aparține și copia sentinței a primit-o la 02 ianuarie 2013.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse mai blînde.

Recurentul a specificat că a omis termenul de atac cu apel a sentinței din considerente că avocatul, care i-a promis că va declara apel, l-a mințit.

Lui i-a fost încălcat dreptul la apărare, iar instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare probe administrate ilegal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile: „art. 427 alin. (1) p. 4), 6), 10) CPP RM”.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel pot fi atacate cu recurs.

Însă, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu

art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

În aspectul vizat se reține că recursul nominalizat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, cînd participarea lor era obligatorie potrivit legii. Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. S-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a specificat care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, cînd participarea lor era obligatorie potrivit legii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că potrivit art. 230 alin. (2), 231 alin. (3), 402 alin. (1), 403 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integral. Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În acest context și cu referire la argumentul recurentului că a omis termenul de declarare a apelului deoarece a fost mințit de avocat se reține că, conform recipisei anexate la dosar, inculpatul a primit copia de pe sentința redactată la 02 ianuarie 2013 (*f.d. 196 vol. 2*).

Deci, termenul de 15 zile pentru depunerea apelului urma să expire la finele zilei de 18 ianuarie 2013.

Totodată, potrivit datelor de pe plic și ștampila de înregistrare a apelului în cancelaria Curții de Apel Chișinău, acesta a fost depus la oficiul poștal tocmai la 01 iulie 2013 și înregistrat la 02 iulie 2013, adică peste termenul prevăzut de lege și instanța de apel întemeiat l-a respins ca declarat peste termen (*f. d. 263, 264 vol.2, pct. 3 și 4 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Gușanu Silvestru Nicolai împotriva sentinței Judecătoriei Nisporeni din 02 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 23 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 02 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, declarat de inculpatul

***Gușanu Silvestru Nicolai**, născut la 17 noiembrie 1992, originar și locuitor al s. Șişcani, r-nul Nisporeni, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) la 26 ianuarie 2012, prin sentința Judecătorei Nisporeni, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Gușanu Silvestru Nicolai împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 02 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 09 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun